

פרשת צו

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- ה. איסור אכילת חלב ודם
- י. דיני האשם והחלוקה לכהנים
- י. סדר הקרבת קרבנות המילואים
- י. דיני מנחת הביתין
- מ. ציווי משה לכהנים שיישארו במשכן
- מ. דיני קרבן תודה
- נ. דיני טומאה בקדשים ונותר
- נ. דיני אכילת קרבן החטאת
- פ. דיני מנחות כלליים
- פ. ציווי ד' והכנות לימי המילואים
- ת. הכנת הכהנים לעבודתם
- ת. סדר תרומת הדשן
- ת. מתנות הכהונה מהשלמים
-
-

שאלה לשולחן השבת

"ומפתה אהל מועד לא תצאו שבעת ימים... ופתה אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים"

כתב האבן עזרא: 'יש אומרים לא תצאו שבעת ימים ובלילה היו יוצאים לצרכם והנכון בעיני שיצאו בשעת הצורך ביום ובלילה וחכם גדול אמר כי חפרו מקום בחצר אהל מועד'. ומבואר בדבריו, כי הותר לאהרן ולבניו לצאת מן המשכן בימי המילואים בשעת הצורך, דהיינו כדי להיפנות. (וכן מבואר בחזקוני ובאברבנאל) ויש לבאר מדוע הוצרכו לנקביהם, הלא היו ניזונים מן המן שהיה נבלע באיברים, וכן מבואר שמי בארה של מרים נבלעו אף הם?

מטרת השאלה הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"נ אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"במקום אשר תישחט העולה תישחט החטאת"

העולה רומזת על גאווה - שהאדם מעלה את עצמו על אחרים, והחטאת רומזת על שפלות הרוח, כי חטא הוא לשון חסרון, שהאדם שיש לו חסרון בנשמתו נקרא חטאת. וזה שכתוב: "במקום אשר תישחט העולה", דהיינו במקום ובדבר שמתגאה האדם, אם ירצה הוא לשחוט ולתקן את מידתו הרעה, אזי יש לו לנהוג: "תישחט החטאת" - דהיינו שישפיל את עצמו דווקא בדבר זה ובמידה זו. (חתם סופר)

"במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד"

מדיני קרבן החטאת, שיש לאכול את הבשר רק בחצר המקדש ובעזרה, וכתוב במסכת זבחים בפרק 'איזהו מקומן': 'ונאכלין לפנים מן הקלעים'. ולכאורה יש לתמוה, הלא המשניות נכתבו ודיברו על דיני בית המקדש, ולא על המשכן, ומדוע כתוב לפנים מן הקלעים' - שהיו רק במשכן ולא במקדש שבו הייתה מחיצה? כתב ה'בית יוסף' בשם הרא"ה (סימן נ'), טעם לכך שאנו נוהגים לומר בבוקר את פרק 'איזהו מקומן' מפני שהוא פרק משניות שאין בו מחלוקת כלל, מפני שהוא משנה ברורה למשה מסיני (ומפליא, שמספר המילים בפרק זה הוא 345 - כמנין 'משה'). ופרק זה התייחד בכך שנמסר באותו לשון ממש ממשה ועד לרבי יהודה הנשיא בלא כל שינוי. מעתה מובן מדוע נאמר במשנה לפנים מן הקלעים, שכן המשנה שנאמרה למשה מסיני דיברה על דיני המשכן שהיה מגודר בקלעים. (בשם הגר"א וכן בתפא"י)

"ואש המזבח תוקד בו"

כתוב בגמרא (יומא כא:): 'אע"פ שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט'. הרי שירדה אש מן השמים למזבח במשכן ונשארה שם תמיד. ויש לבאר מדוע במשנה במסכת אבות (פ"ה מ"ה) שמביאה את עשרת הניסים שנעשו בבית המקדש, לא מוזכר עניין נס זה שירדה אש מן השמים באופן פלאי? ויש לומר: א. נכלל בנס שלא כיבו הגשמים את האש. ב. נמנו רק הניסים המכוונים כנגד עשרת הדברות. ג. נמנו רק הניסים שהייתה בהם טובה לאבותינו. ד. היו יותר ניסים ולא כתבו את הכל. ה. נס זה לא נהג לגמרי בבית שני. ו. בחרו להצניע נס זה כיון שהייתה לנדב ואביהוא תקלה ממנו. (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א ל'שאלה לשולחן שבת' תשפ"א)

האירו אף את ליל הסדר!

ניתן להשיג ב"מקרא" הוצאה לאור, ובטלפון:

052-7665775

חדש! ניתן להזמין חוברות של חומש בודד מתוך הספר כמזכרת מאירועים

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילתם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה!

השתתפו באמצעות העברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271 ע"ש 'ביין'.

חידון א' ת'

התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. חלק בבהמה המוקרב רק מאיל וכבש
- ב. מנחת נדבה היא מנחה _____
- ג. "וטומאתו עליו" - הכוונה לטומאת ה_____ (רש"י)
- ד. יש מצוה לתרום ממנו כל בוקר
- ה. "זאת תורת _____ על מוקדה"
- ו. מילה המוטעמת בשלשלת בפרשה
- ז. אחת מעבודות הדם
- ח. אסור שהמנחה תהיה עשויה ממנו
- ט. החלב שלה מותר במלאכה ואסור באכילה
- י. על הכבד
- כ. מבגדי הכהונה, וצריכה להיות במידה הנכונה
- ל. אהרן ובניו אכלו מהבשר ומה_____
- מ. כך קרוי קרבן הבא מן הצומח
- נ. כלי שאם נטמא יש לו תקנה
- ס. אחד מהדברים שהביאו למילואים
- ע. נקהלו אל פתח אהל מועד
- פ. פסול חמור בקרבן, שהאוכלו מתחייב בכרת
- צ. מבגדי הכהונה
- ק. קרבן האשם הוא _____
- ר. משה _____ את הקרב והכרעיים במים
- ש. קרבן המשים שלום בעולם (רש"י)
- ת. דבר שנאפה אפיות הרבה נקרא כך

חידון א' ת' הפוך

התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה

- א. לאדם כזה אסור לאכול מן הקדשים
- ב. אסור באכילה
- ג. דמו אינו אסור באכילה (רש"י)
- ד. מבגדי הכהונה
- ה. קרבן שמקריב יחיד על נס שנעשה לו
- ו. "ושמרתם את משמרת ד' ולא _____"
- ז. 'צו' - זה לשון _____ (רש"י)
- ח. מילה נרדפת לקרבן
- ט. מבגדי הכהונה
- י. חלק מלחמי סל המצות- '_____ מצות'
- ך. חלק מהאוזן
- ל. מנחת כהן נקטרת - _____
- ם. מתנות הכהונה ניתנות לכהנים לחק _____
- ן. מבגדי הכהונה
- ס. כלי שאם נטמא, אין לו תקנה
- ע. אסור לאכול בשר קדוש ש _____ בדבר טמא
- ף. בזבח שלמים, לוקח את החזה והחלב ו_ אותם
- ץ. כך נקרא דבר טמא ומאוס
- ק. "_____ ושוטף במים"
- ר. משה שרף את ה_____
- ש. אסור שהיא תכבה מעל המזבח
- ת. לחם הלויט במים רותחים

ואלה שמות

"וזהים את הדשן"

מה ההבדל בין דשן לאפר? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

רבי אבא בר כהנא ורבי חנן שניהם אמרו, בשם רבי עזריה מכפר חטייה שאמר: משל למלך, שהיו לו שני מגירסין (טבחים). בישל לו האחד תבשיל, בא ואכלו והיה ערב לו. לפעם אחרת, עשה לו השני תבשיל ואכלו ואף הוא ערב לו, ואין אנו יודעים איזה מהם ערב לו יותר, אלא ממה שהוא מצוה את השני ואומר לו: "כתבשיל הזה תעשה לי", אנו יודעים שהשני ערב לו בו יותר. כך, הקריב נח קרבן והיה ערב לקדוש ברוך הוא, שנאמר: "זירח ד' את ריח הניחוח". הקריבו ישראל קרבן והיה ערב להקדוש ברוך הוא. ואין אנו יודעים איזה מהם ערב לו ביותר, אלא במה שהוא מצוה את ישראל ואומר להם: "ריח ניחוחי תשמרו להקריב לי במועדו", אנו יודעים ששל ישראל הוא ערב ביותר. וכן כתוב: "וערבה לד' מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות", 'כימי עולם' - כימי משה. 'וכשנים קדמוניות' - כשני שלמה. רבי אומר: 'כימי עולם' - כימי נח. 'וכשנים קדמוניות' - כימי הבל, שלא הייתה עבודת כוכבים בימיו. (ע"פ מ"ר)

מילה בפרשה

**אדם החכם ככהמה,
כילה חמתו בדממה,
בתוך היישוב שרף העץ,
של אבות המלך והיועץ.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

ושפני טמוני חול

מה המשותף בין ט' באב, שבת חוהמ"ס, שבת ר"ה,
ושבת הגדול?

****

"קח את אהרן"

סופי התיבות של המילים: "קח את אהרן" הן 'חתן'. רמז לכך שאמר הקב"ה למשה שיקח את אהרן בתופים ומחולות ובשמחה גדולה, כפי שעושים לחתן. (חומת אנך)

****

"לפני בוא יום ד' הגדול והנורא" (הפטרה)

יצאת מצרים ומעמד הר סיני התרחשו בשנת 2448 לבריאת העולם, דהיינו בשנת ב' תמ"ח. וסימן לכך: 'שבת הגדול' = שנת ב' ת (400) 'הגדול' (48).

שעשועי דאורייתא

"וכלי הרש אשר תבשל בו ישבר"
באלו מקומות נוספים בתורה מוזכר כלי הרש?

****

מצאו נא בפרשה:

1. מילה המוטעמת בשלשלת.

2. איזו מצוה נזכרה פעמים בשני פסוקים רצופים?

3. פסוק שמתחיל באות צ' ומסתיים באות ו', כשם הפרשה!

4. אות המופיעה פעמיים ברציפות באותה מילה. (5 תשובות)

5. מילה בת שלוש אותיות המוזכרת שש פעמים בפסוק אחד. (2 תשובות)

שמיאות מי יבין

- לפניכם פסוק אחד מן הפרשה ואחד מן הפטרה שנפל בו שיבוש, התשכילו להבין מהו? "ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם"
- "הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום ד' הגדול והנורא"

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לגיליון קודם: בהמה ללא כליות, כשרה או טרפה? - כשרה. (חולין פ"ג מ"ב) **לסדר את הפרשה** - "תפני מנחת פתים". **חידון א' ת'** - אליה, בלולה בשמן, גוף, דשן, העולה היא העולה, וישחט, זריקה, חמץ, טרפה, יותרת. כנתת, לחם, מנחה, נחושת, סל מצות, עדת ישראל, פיגול, ציץ, קדש קדשים, רחץ, שלמים, תופני. **חידון א' ת' הפוך** - טמא, חלב, דג, אפוד, תודה, תמותו, זירו, זבח, אבנט, ריקקי, תנוך, כליל, עולם, חושן, חרס, נגע, מניף, שקץ, ומרק, פה, אש, מורבכת. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת שמיני לגבי טומאת שרצים, בפרשת מצורע לגבי טהרת מצורע ולגבי טהרת בית ולגבי טומאת זב, בפרשת נשא לגבי המים המאריים. 1. "וישחט". 2. 'והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה'. 3. "צו את אהרן.... תוקד בו". 4. "ניחח", "בבקר", "הוא", "ממנו", "נתתי". 5. המילה היא 'ואת' בפסוקים: "קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות", ו"יקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין". **ואלה שמות** - הסברים שונים: כשדבר שמנוני נשרף הוא קרוי דשן ולכן שאריות הבהמות קרויות דשן ושאריות העצים אפר. (הכתב והקבלה) אם יש בו תועלת לקרקע נקרא דשן. דבר שהאש שלטה בו לדבקו בחזקה מחמת החום נקרא דשן. **מילה בפרשה ויקרא** - מלח. "הפליג לאיי סיישל" - מלח הוא הספן, "לבקר את המושל" - מושל-מלך, "ומתוך מעיל רטוב" - מרטוב=מלח, "שלף תבלין, קורטוב" - מלח הוא תבלין. **טמונות בפרשה** - 1. "סל המצות" (חא, 2). "וכל כלי חרש" (וכא, 3). "אשר תאכל האש" (זג, 4). "יותרת הכבד" (חכה, 5). קמיצה - "והרים ממנו בקמצו" (וח, 6). 'בחלוק לבן' (רש"י חכה, 7). "למנה" (חכט, 8). "וכל דם לא תאכלו" (זכו, 9). "בהן רגלם הימנית" (חכג, 10). "שוק הימין" (חכו, 11). "ואחר כך נותן בין ריסי עיניו" (רש"י ח"ב, 12). 'לחם חלוט ברותחין' (רש"י ז"ב, 13). 'שלא הטו ימין ושמאל' (רש"י ח"ל, 14). 'יורדי הים, והולכי מדברות', ממביאי קרבן תודה. (רש"י ז, יב) **טמונות בהפטרה** - 1. 'וקרבתי אליכם למשפט' (גה, 2). 'לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם' (גכד, 3). 'כעגלי מרבק' (גכ, 4). 'ארובות השמים' (ג, 5) **שאלה לשלח פורים** - שאלנו: מדוע כתוב שמבטלין תלמוד תורה ובאין לשמוע מקרא מגילה, וכי קריאת המגילה אינה נחשבת אף היא לתלמוד תורה? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. ודאי שקריאת המגילה נקראת ת"ת, רק היה הו"א לגמ' שזה פחות מלימוד תורה שמביא לידי מעשה מאשר המגילה שזה ת"ת ולא יותר. 2. אולי הכוונה לביטול תורה באיכות. 3. הזמן בו אנו קוראים מילים שאין אנו מבינים (כגון: 'האחשתרנים בני הרמכים'). 4. עצם זה שנקבעה קריאת המגילה למצווה מיוחדת, מבטל הדבר את חיוב תלמוד התורה כלפיה בעת זו. (בשם החזון איש) 5. כשהרב לא שמע מגילה והתמידים כן - כולם מתבטלים. 6. עדיף ללמוד תורה שבע"פ. 7. היות ויש דין לקריאת המגילה בציבור, יש ביטול בזמן ההליכה למקום. 8. הלכה זו נאמרה משמו של רבי, שהיה גר בטבריה. ובוודאי שיום אחד מתוכם ההליכה היא לא לשם מצות מגילה.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.
ב: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) ו'דרשו'.
בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

© כל הזכויות שמורות לאהרן ב"ן

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17, ירושלים

temunabaparashah@gmail.com

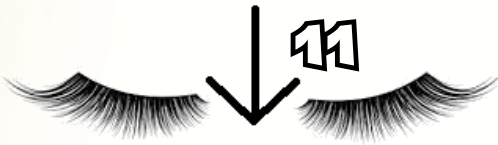
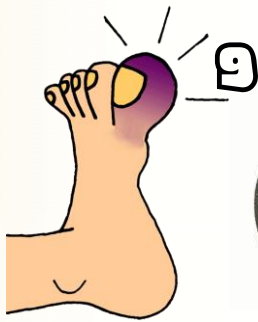

זהו חידון משעשע מתמונות הרומזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

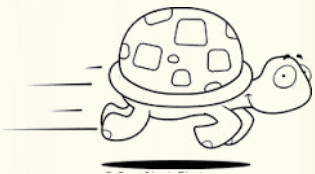
מקרא רמת קושי: רגל קשה

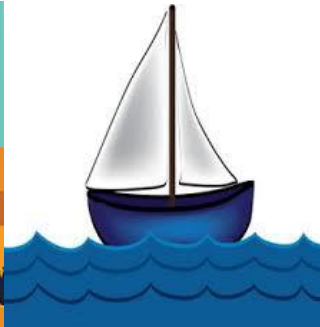
14

מחשבה טובה

התשובה לטמונה זו תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

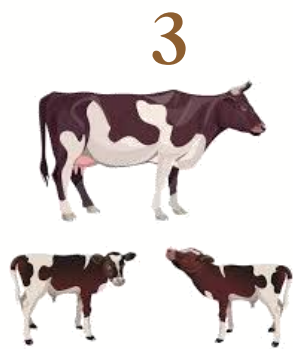

תשובה לגיליון הקודם
עץ - "לבונה" (ב,טו)

טמונות בהפטרה

הפטרת שבת הגדול

© כל הזכויות שמורות לאהרון בין.